

✱

✱

Тя ги мамѣ: кѣтъ кѣтъ, кѣтъ!
Тѣ се прѣснатѣ, пакѣ сбератѣ
И писукатѣ: Пи-пи-пи!
Мамо, дай че имѣ сипи.

Я трошици, я просце,
Сладкото имѣ ястице,
Че сѣ гладни отѣ снощи,
Дай имѣ мамо, дай още!

Ц. Калчевъ.

Непослушно пиленце.

(истински разказъ).

Бѣли двѣ седмици минаха, откакъ нашата квачка бѣ излюпила своитѣ пиленца. Прѣзъ туй врѣме квачката: „Клопъ. клопъ!“ водѣше пиленцата си изъ двора и ги учеше на всичко, потрѣбно за прѣзъ живота имъ.

Единъ день по пладнѣ, случайно прѣхвъркна една голѣма птица. „Кър-р-р-ръ“, каза квачката и разпери крилѣтъ си, прибра се въ единъ жгълъ и тамъ скри подъ крилѣтъ си малкитѣ пиленца, освѣнтъ едничко, което безгрижно седѣше на страна. »Кър-р-р-ръ“, повтори квачката, ала пиленцето стоеше още тамъ. не се мрѣдваше.

До като ставаше това, голѣмата птица пакъ прѣхвъркна и звукътъ: „Кър-р-р-ръ“ се раздаде отново.

Чакъ сега пиленцето се стресна и припна къмъ майка си. но тя го не прие; настрѣхна на-срѣща му, клѣвна го два три пѣти и пиленцето побѣгна.

Слѣдъ това пиленцето се помѣчи нѣколко пѣти да се помири съ майка си, ала сѣ сжщото се случваше. Даже послѣдниятъ пѣтъ го натисна и захвана тѣй немилостиво да го кѣлве. че ако не бѣхъ тамъ да му се притека на помощъ, квачката насмалко щѣше да го умѣртви.

✱

✱